

Постигане на вътрешен мир

Хазрат Мирза Тахир Ахмад (Милостинята на Аллах да бъде при него)
”Review of Religions”, февруари 1997 г.

Хазрат Мирза Тахир Ахмад, четвърти Глава на Мюсюлманската Общност „Ахмадия”, по различни поводи предлага на хората от различни религии и вероизповедания възможността да му зададат всякакви въпроси, които ги интересуват. По-долу Ви представяме отговор на Хазрат Мирза Тахир Ахмад на въпрос, който му бе зададен на заседание, проведено в гр. Колон, Германия на 21 август 1996 г.

Написано от Аматул-Хади Ахмад

Питащ: *Има много хора, които не могат да постигнат вътрешен мир. Какво казва Ислямът за това?*

Хазрат Мирза Тахир Ахмад: Идеята за „вътрешен мир” е нещо, което няма точно определение. Ако не е точно определено, не можете да се опитате да го постигнете. Мирът е понятие, което е различно в различните философски школи. Например мирът в йогата има различно значение. Това означава, че чрез упражнения или проникване дълбоко в душата си, човек намира себе си без никаква възбуда. Така че липсата на възбуда в човешките желания се нарича мир. Подобна идея за мир може да бъде открита в будизма, както и в някои други китайски религии. Например в таоизма, мир означава нещо, проникващо все по-дълбоко в душата докато не открие извора на истината. Това, което е наречено Буда в будизма, е наречено Тао в таоизма, което означава истина, която може да бъде открита във всяка натура – така че, когато достигнете до истина, постигате мир. Това е различна представа за мира, която може да бъде открита в различните източни религии. Обаче в основните божествени религии по света, като Юдеизма, Християнството и Исляма, мирът не е измерима или индивидуална идея. Мирът, на първо място, е постигане на покой между амбиции и желания и баланс, като вътрешно състояние, и второ, да бъдете в мир със заобикалящия свят и да убедите останалите, че не представлявате заплаха или опасност за тях – „не бих причинил вреда на другото”. Това е по-разпространената идея за мира, която може да бъде открита в повечето религии. При тази идея, никой не може да бъде в мир със себе си, ако не в мир със съседите си и другите. Такава е и идеята за мир в Исляма.

В Исляма понятието мир е двузначно. Първо да бъдете в мир с Бог и второ да бъдете в мир със себе си и с останалата част от света.

Понятието за мир в Исляма е най-разбираемото от всички религии и философии, които споменах и ключът към него се крие във факта, че в Исляма думата „мир” означава не само да бъдете в покой или да сте постигнали перфектно разбирателство с останалия свят. Тя, също така, означава подчинение. Значението на тази едничка дума има два аспекта. Единият е мир, като общоприето схващане, а другият е мир в смисъл на подчинение. Така че според идеята за мир от Корана, с човешки усилия не може да бъде формулиран, камо ли установен мир. Той не може да бъде постигнат дори

и на теория, ако човек не открие Бог, Създателя, без да припознае Божията десница в създаването на природата. След като човек припознае своя създател, тогава втората стъпка е да бъде в мир с него и този мир е двузначен: първо, не трябва да правите нищо, което създава дистанция между Вас и Създателя

Всички твърдят, че Бог е истински. Всички твърдят, че Бог е справедлив. Всички, без изключение, твърдят, че Бог е Състрадателен, Милостив и Всепрощаващ. Това са качествата, които имах предвид, когато казах, че човешките качества трябва да бъдат едно с Божиите и тогава никога няма да сбъркате относно мира.

и второ, подчинение. Така че на този етап двете значения се обединяват. Подчинението на Божията воля е единственото средство за постигане на мир с Бог и това е доказано от човешкия опит. Това е универсална мъдрост изпитана от човека. Ако децата не са в мир с родителите си, за тях е невъзможно да се противопоставят на техните заповеди и в същото време да бъдат в мир. Следователно, ако вникнете по-дълбоко в значението на думата „мир”, ще осъзнаете, че в крайна сметка значението на „мир” е подчинение. Ако се подчините на властта, волята или желанието на някой толкова много, че нищо у Вас не е във война с желанието, начина на живот или стила на някой, който обичате – Вие ще бъдете в мир с този човек. Ако не направите това, Вие няма да постигнете мир. Така че в Исляма пътят

към мира започва с постигането на мир със Създателя, а за тази цел трябва разберете неговите качества. Ние трябва да знаем какво е Той, а това в Исляма не може да бъде постигнато чрез вникване дълбоко в себе си, защото можете да направите много грешки. Ако има Бог, Той трябва да бъде външна реалност. Ако Той е външна реалност, той трябва да се представи на човека и това е, което се случва във всички божествени религии – Бог се разкрива пред човечеството. Никога мъж или жена не са достигали до Бог чрез свои собствени усилия, без помощ от Него. Най-напред трябва да бъде разбрано това. После стигаме до втората част от концепцията за мир – вътрешния мир и мира между хората.

Беше ми зададен много задълбочен въпрос, на който е изключително трудно да дам кратък отговор. Затова се опитвам да построя отговора малко по малко, на отделни части. Надявам се, че следите мисълта ми и разбирате, че на Вашия въпрос трябва да се отговори логично, подробно, като се вземе предвид всеки аспект. Най-напред ще се върна на идеята за намиране на мир с Бог. Защо това е толкова важно? Защо не може да бъде постигнат мир, без да се обърнем към Бога? Бог е върховната реалност, който е създал човека по свой образ и подобие и мир, означава пълен баланс между човешките качества и Божиите качества. Когато няма противоречие във всеки аспект на човешкото поведение, породено от несъгласие с Божиите качества, това е върховният мир. Никое друго определение за мир не може да бъде по-добро от това, което може да бъде обяснено и демонстрирано обстойно, но аз се опитвам да отговоря кратко и затова ги изложих само като твърдение. Ако помислите по-задълбочено над този въпрос, убеден съм, че ще се съгласите с това твърдение, че човешките качества могат да намерят мир, когато станат едно с Божиите качества. Когато те се обединят, те оживяват и има мир. Когато са във война, има противоречие и има тревога, психологическа и не само. Тревогата между хората е това, което внася смут в отношенията им един към друг и в международните отношения между страните и народите.

Мога да обясня това, демонстрирайки Ви как човешките качества могат да станат едно с Божиите. Какво имам предвид с това? Всеки знае, че в почти всяка религия Бог се определя от своите качества, които са почти еднакви във всички религии. Те се различават помежду си в някои отношения, но идеята за Бог се изразява в съвършената доброта. Никакъв недостатък не може да бъде приписан към Божиите качества или поведение в представата за Бог, в която и да е религия. Всички твърдят, че Бог е истински. Всички твърдят, че Бог е справедлив. Всички, без изключение, твърдят, че Бог е Състрадателен, Милостив и Всепрощаващ. Това са качествата, които имах предвид, когато казах, че човешките качества трябва да бъдат едно с Божиите

и тогава никога няма да сбъркате относно мира. Нека да сега да поговорим за истината.

Само когато човек стане истински, той може да се помири с себе си, в противен случай той може да твърди, че е нещо, докато дълбоко в себе си знае, че не е това нещо. Винаги ще има противоречие между човека и неговата душа щом той не е истински. Така че истината е най-важната, фундаментална, първа стъпка към мира и това е значението на това да се превърнем в подобие на Бог. Не можете да бъдете Бог, но може да Му подражавате с всички Негови положителни качества, които също сме получили от Него, като Негови създания и когато бъдете истински със себе си, само тогава ще можете да бъдете истински с децата си, с половинката си, роднините си и Вашето общество и когато увеличим мащаба на този единствен фактор, тогава дори нациите могат да станат истински една към друга. Дори ако сте забравили за всички други Божии качества, ако сте били само истински, тогава ще осъзнаете, че мирът във Вас не е затворено, ограничено преживяване на една личност вътре в себе си. В момента, в който тя постигне мир, чрез подражание на Бог, тя незабавно ще се представи като Божий слуга, като смирено Божие създание. Тя се представя за такава чрез своите качества пред всички, които я заобикалят, независимо дали са свързани с нея или не. Ако някой е истински, той ще бъде определен като религиозен човек от всички, които вярват или не вярват в Бог, защото истинността сама по себе си е богоугодно качество. Дори атеистите приемат истината – знаят, че е добра. Така че, за да бъдете богоподобни, но смирени, да се опитате да постигнете Неговите качества е единственият път, по който може да бъде постигнат мир и който не е затворено личностно преживяване. То се превръща в универсално, споделено преживяване между хората в едно общество и между хората от различните народи.

Отново ще отбележа, че това е единствената формула за създаване на универсалност у човека. Без създаване на универсалност е невъзможно да се мечтае за мир и тази универсалност може да бъде постигната само чрез образа на Бог, който е универсален. Чрез Него човек може да постигне такива качества, които са обичани от всички, така че човешката общност, човешката раса може да се превърне в едно цяло, ако се подчини на Божията воля и стане, или се опита да стане богоподобна. Тук се срещат двете различни значения на мира – мир, в обичайния смисъл и мир, в смисъл на подчинение.